

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/609/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612209668
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6612209668.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi X. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. III XXXX/XX, H., tohto času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Evou Pivarčovou, zamestnankyňou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.797,43 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/206/2012 - 182 zo dňa 31. 05. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa domáhal od odporcu zaplatenia sumy 1.797,43 € s príslušenstvom titulom plnenia zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzavrel odporca s právnym predchodcom navrhovateľa dňa 02. 06. 2006.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vedľajší účastník na strane odporcu oprávnene vzniesol námietku premlčania. Na základe ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka považoval druhú upomienku, ktorú zaslal právny predchodca navrhovateľa odporcovi dňa 16. 08. 2006 za odstúpenie od zmluvy. Premlčacia doba podľa § 394 ods. 1 Obchodného zákonníka začala plynúť dňa 17. 08. 2006 a uplynula dňa 17. 08. 2010. Návrh na Okresný súd Lučenec bol podaný dňa 28. 06. 2012, teda po uplynutí 4 ročnej premlčacej doby. Dôvodne vznesená námietka premlčania tak spôsobila zánik navrhovateľovej možnosti domôcť sa s úspechom na súde premlčaného práva. Pokiaľ ide o listinný dôkaz predložený navrhovateľom, a to dohodu o uznaní dlhu, ktorú uzavrel s odporcom dňa 21. 01. 2011, túto nepovažoval za platnú, nakoľko skúmal, či odporca vedel o tom, že dlh je premlčaný v čase, keď uznanie dlhu podpísal. Konštatoval, že v obdobnom spore, ktorý bol vedený na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13C/166/2012 bola vypočutá ako svedkyňa J. X., ktorá vypovedala, že dlžníkov na premlčanie dlhu neupozorňovala. Okresný súd preto vyhodnotil, že uznanie dlhu zo dňa 21. 01. 2011 nie je takým uznaním, ktoré by spôsobilo, že nastali účinky vo vzťahu k založeniu plynutia novej 10- ročnej premlčacej doby.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Namietal najmä, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 21. 01. 2011 spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda

má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Právnym následkom tohto platného uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona je prerušenie plynutia premlčacej doby, v dôsledku čoho nepovažuje navrhovateľ svoj nárok za premlčaný. Poukázal na to, že právny predchodca navrhovateľa - postupca, a rovnako ani navrhovateľ nijakým spôsobom neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom a odporcom, nakoľko nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zo strany navrhovateľa zmluva vypovedaná nebola, a taktiež nedošlo k odstúpeniu zmluvy, resp. navrhovateľ a ani postupca pohľadávky predmetným dokladom nedisponuje. Spochybnil preto závery súdu o ukončení zmluvy, naviac, ak zo zmluvy o úvere je nesporné, že zmluvné strany sa dohodli na plnení v splátkach a splatnosť poslednej splátky nastala až dňa 01. 06. 2011. Namietal aj tú skutočnosť, že v prípade, ak okresný súd posudzoval plynutie premlčacej lehoty podľa Obchodného zákonníka, potom v zmysle tohto právneho predpisu zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Postupom súdu podľa neho došlo k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa. Zdôraznil aj to, že navrhovateľ ako postupník nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho potom ani ustanovenie dohody o tom, že odporca uznáva svoj záväzok, nemohlo byť odporcovi vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve. Nestotožnil sa ani s právnym záverom okresného súdu o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka a ním vynaložené trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, považoval za neúčelné a nehospodárne. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O. s. p. ho zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu, resp. vec zruší a vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za správne po stránke právnej i skutkovej, nakoľko jeho vydaniu predchádzalo dostatočné zistenie skutkového stavu a náležitá aplikácia relevantných právnych predpisov na predmetnú spotrebiteľskú vec. Stotožnil sa aj s právnym záverom okresného súdu o neplatnosti dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21. 01. 2011, keď pri uzatváraní tejto dohody bol navrhovateľ bez akýchkoľvek pochybností v postavení dodávateľa a súd mal povinnosť podrobiť každú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú navrhovateľ uzatvára, kontrole v zmysle § 153 ods. 3 O. s. p., pri náležitej aplikácii spotrebiteľských predpisov. Konštatoval, že uzavretie dohody je v rozpore s dobrými mravmi a je v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nutné ju považovať za nekalú obchodnú praktiku. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, uvedené trovy konania vynaložené vedľajším účastníkom považoval za účelné a hospodárne a aj v tomto rozsahu považoval rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne správne.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 1.797,43 € s príslušenstvom titulom plnenia zo zmluvy o splátkovom úvere, uzavretej podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava a odporcom dňa 02. 06. 2006.

Okresný súd v danej veci zaujal právny záver, podľa ktorého vedľajším účastníkom na strane odporcu vznesenú námietku premlčania vyhodnotil v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka podľa § 394 ods. 1, keď ustálil, že k odstúpeniu od zmluvy došlo dňa 16. 08. 2006, preto nasledujúcim dňom dňa 17. 08. 2006 začala plynúť všeobecná 4 ročná premlčacia doba, pretože ide o práva, ktoré vznikajú odstúpením od zmluvy a v tom prípade plynie premlčacia doba odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil. Keďže následne uzavretú dohodu o uznaní dlhu medzi navrhovateľom a odporcom zo dňa 21. 01. 2011 nepovažoval za uznanie, ktoré by spôsobilo, že nastali účinky vo vzťahu k založeniu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby, považoval nárok navrhovateľa za premlčaný a z tohto dôvodu ho v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ okresný súd zaujal právny záver, že v danej veci je potrebné na posúdenie premlčania uplatnených nárokov aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, odvolací súd sa s týmto právnym záverom stotožnil a k uvedenému uvádza nasledovné:

Premičanie možno považovať za všeobecný právny inštitút, ktorý sa uplatňuje pri všetkých subjektívnych právach upravených v Občianskom zákonníku, v Obchodnom zákonníku a v iných právnych predpisoch, okrem tých, ktoré sa buď nepremlčujú vôbec, alebo ktoré sa premlčujú v prípadoch výslovne ustanovených v zákone, alebo ktoré zanikajú uplynutím doby. Funkciou premlčania je práve uľahčiť obranu povinného subjektu proti právam, ktoré trvali dlho, a preto často možno predpokladať, že už zanikli.

V danej veci odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že medzi dlžníkom a veriteľom došlo k uzavretiu zmluvy o úvere dňa 02. 06. 2006. Platná práva úprava už v čase uzavretia zmluvy, ktorá je predmetom posúdenia v danej veci, umožňovala vyvodiť právny záver, že ide o zmluvu spotrebiteľského charakteru v zmysle ustanovení § 23a zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. V tejto súvislosti sa preto aj odvolací súd zaoberal otázkou, či zo samotnej skutočnosti, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva výlučná pôsobnosť Občianskeho zákonníka na daný vzťah. Takýto záver však nemá žiadnu normatívnu oporu a prieči sa pravidlu *lex generalis*, pričom v tomto prípade *lex specialis* je § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Pri aplikácii rozhodných právnych noriem súd vychádzal z nasledujúcej hierarchie právnych predpisov :

Ako základný predpis pre riešenie otázok záväzkového práva je potrebné aplikovať v súlade s § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tretiu časť Obchodného zákonníka a tento záver je rozhodujúci aj pri posudzovaní premlčania, úrokov z omeškania, uznania záväzku, ručenia a ďalších inštitútov upravených dvojkoľajne v oboch kódexoch a podobne. Občiansky zákonník ako *lex generalis* v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka je potrebné aplikovať na riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v Obchodnom zákonníku. Do tejto kategórie noriem je nutné v zmysle Občianskeho zákonníka, okrem iného, zaradiť aj ustanovenia na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Potreba aplikovať na právnu úpravu úverovej zmluvy Obchodný zákonník, ako aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa vyplýva aj z článku Spotrebiteľská zmluva od Prof. JUDr. Petra Vojčíka, CSc. uverejneného v bulletine Slovenskej advokácie č. 12/2008. Podľa jeho právneho záveru iba v jednom prípade - práva na ochranu pred neprímeranými neprijateľnými podmienkami - je úprava jednotná a spoločná bez ohľadu na to, o akú zmluvu ide. Pokiaľ však ide o právne prostriedky, napr. uplatnenie práv vyplývajúcich z omeškania, uplatnenie práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za škodu, uplatnenie práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, odstúpenie od zmluvy, či vyslovenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, bude práve dôležité posúdiť, či ide o zmluvu občianskoprávnu alebo obchodnoprávnu, pretože v mnohých prípadoch bude potrebné aplikovať všeobecnú úpravu v týchto kódexoch, napr. práve úpravu o premlčaní, výške úrokov z omeškania, ručenie a pod. Pokiaľ ide o otázku premlčania nárokov z úverovej spotrebiteľskej zmluvy odvolací súd uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je teda aj absolútna obchodná zmluva bez ohľadu na to, že sa riadi právnym režimom Obchodného zákonníka.

Z uvedeného je možno následne vyvodiť, že ustanovenia o premlčaní v Obchodnom zákonníku nie sú v žiadnom prípade ustanoveniami dispozitívnymi, ale kogentnými a súčasne je nevyhnutné uviesť, že dĺžka premlčacej doby v občianskoprávných - spotrebiteľských vzťahoch, ktoré nemajú formu absolútneho obchodu nemôže byť predmetom zmluvnej podmienky (ktorá by bez ďalšieho, teda aj bez potreby skúmania prijateľnosti bola neplatná), pretože je predmetom kogentnej právnej normy. Uvedené sa týka i samotného inštitútu odstúpenia od zmluvy. Premičanie, ako aj samotné odstúpenie od zmluvy sa v spotrebiteľských zmluvách majúcej formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obchodným zákonníkom.

K uvedenej problematike teda odvolací súd poznamenáva, že aplikácia obchodnoprávných inštitútov, týkajúcich sa premlčania ale i odstúpenia od zmluvy na daný právny vzťah je dôvodná a vecne správna.

Odvolačný súd však vytyka prvostupňovému súdu nedostatočné zistenie skutkového stavu, spočívajúce v posúdení samotného inštitútu odstúpenia od zmluvy, ak postupoval podľa § 506 Obchodného zákonníka. Podľa tohto ustanovenia síce je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, avšak z obsahu spisu nevyplýva, že by takýto jednostranný právny úkon, a to odstúpenie od zmluvy, či už právny predchodca alebo navrhovateľ aj učinil. Ak okresný súd považoval druhú upomienku, ktorú banka zasielala odporcovi dňa 16. 08. 2006, za odstúpenie od zmluvy nie je možné tento právny záver považovať za správny.

Podľa § 344 Obchodného zákonníka od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

Odstúpenie od zmluvy je adresovaný jednostranný právny úkon jednej zo zmluvných strán, ktorý je účinný okamihom jeho doručenia povinnej strane. Jeho dôsledkom je zánik zmluvy, a teda spravidla aj zánik práv a povinností oboch zmluvných strán vyplývajúcich zo zmluvy. Samotné účinky odstúpenia od zmluvy v obchodných vzťahoch nastávajú okamihom odstúpenia (ex nunc). Všetky ustanovenia o odstúpení od zmluvy sú dispozitívne, preto je relevantným predovšetkým obsah zmluvy. Týmto úkonom realizuje účastník zmluvy svoje právo (nie povinnosť) domôcť sa v dôsledku naplnenia zákonného alebo zmluvného dôvodu zrušenia zmluvy. Účinky odstúpenia od zmluvy nastávajú až dorúčením do dispozície adresáta, pričom z uvedeného jednostranného právneho úkonu musí byť zrejmý úmysel účastníka zmluvy, nimi uzavretú zmluvu zrušiť. K uvedenému odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo/283/2003 (08/2007 Z. s. p.), podľa ktorého k účinnosti odstúpenia od zmluvy treba, aby došiel dlžníkovi. Aby nastali účinky odstúpenia, doručenie odstúpenia musí byť preukázané a nestačí túto skutočnosť iba predpokladať.

Z obsahu spisu však vôbec nevyplýva obsah druhej upomienky, ktorá mala byť odporcovi dňa 16. 08. 2006 doručená. Táto druhá upomienka nie je ani súčasťou spisu a je len uvedená v rámci histórie splácania úveru, že právny predchodca navrhovateľa upomínal odporcu na zaplatenie dlhu druhou upomienkou zo dňa 16. 08. 2006. Z uvedeného preto nie je možné vyvodiť, že upomienka navrhovateľa na zaplatenie dlhu bola jeho jednostranným úkonom, ktorým sa domáhal zrušenia zmluvy, a ani to, či sa dostala do dispozície odporcu a kedy. Na základe takto nedostatočne zisteného skutkového stavu a na tom základe i následného nesprávneho právneho posúdenia, týkajúceho sa samotného odstúpenia od zmluvy, teda, či k nemu došlo, kedy, akým právnym úkonom a kedy sa tento úkon dostal do dispozície odporcu, následne okresný súd nesprávne postupoval aj pri určení počiatku plynutia premlčacej lehoty. Z pokusu o zmier, ktorý bol zaslaný navrhovateľom odporcovi dňa 12. 06. 2012 (č. I. 29 spisu) vyplýva, že pôvodným veriteľom bola vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru, avšak ani z tohto písomného podania nevyplýva, ku ktorému dňu bola uvedená mimoriadna splatnosť vyhlásená. Odvolací súd preto konštatuje, že z listinných dôkazov obsiahnutých v spise nie je možné jednoznačne ustáliť, že navrhovateľ resp. právny predchodca navrhovateľa vyhlásil splatnosť poskytnutého úveru a ani to, že od zmluvy platne odstúpil. V takom prípade nie je možné počítať plynutie premlčacej lehoty odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil, ak nie je preukázané, že k odstúpeniu došlo a ani to, ku ktorému dňu. Ustálenie dňa odstúpenia od zmluvy dátumom 16. 08. 2006 je pochybné aj vzhľadom na tú skutočnosť, že ešte dňa 01. 09. 2006 odporca zaplatil splátku vo výške 682,20 Sk.

Vzhľadom na vyššie nesprávne zistenie skutkového stavu a následné nesprávne právne posúdenie, bol preto odvolací súd nútený rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Úlohou okresného súdu po vrátení veci, bude opätovne posúdiť nárok navrhovateľa, ako aj vedľajším účastníkom na strane odporcu vznesenú námietku premlčania v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka (po právnom vyhodnotení, či došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy). Pri tomto posúdení však okresný súd prihliadne aj na skutočnosť, že odporca ešte dňa 01. 01. 2008 zaplatil splátku vo výške 57,20 Sk, teda bude jeho úlohou posúdiť a právne vyhodnotiť námietku navrhovateľa, či týmto konaním odporcu nedošlo z jeho strany k uznaniu záväzku v zmysle ustanovení § 407 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka. Súd bude teda opätovne skúmať, kedy bolo možné podať návrh na zaplatenie dlhu voči odporcovi podľa zmluvy o splátkovom úvere, ak nie je sporné, že povinnosťou odporcu bolo splácať úver pravidelne mesačne od 01. 07. 2006 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 01. 06. 2011. Až po

tom, keď okresný súd vykoná dokazovanie za účelom akým spôsobom došlo k ukončeniu záväzkovo-právneho vzťahu, uzatvoreného medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, ak navrhovateľ v súčasnej dobe tvrdí, že nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru zo strany navrhovateľa a zo strany navrhovateľa nebola zmluva vypovedaná, resp. k odstúpeniu od zmluvy nedošlo a bude ďalej skúmať, či je alebo nie je nárok navrhovateľa premlčaný a či je dôvodná námietka navrhovateľa v odvolaní, že splatnosť poslednej splátky nastala dňom 01. 06. 2011.

Na záver odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ okresný súd posudzoval dohodu o uznaní dlhu ako občiansko-právny inštitút v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, ani s uvedeným právnym záverom sa odvolací súd nestotožňuje, nakoľko vyššie uvedený právny záver o aplikácii Obchodného zákonníka sa vzťahuje nielen na inštitút premlčania, ale aj na uznanie dlhu, či už uvádzané odstúpenie od zmluvy a pod. V zmysle Obchodného zákonníka pritom nie je dôvodné skúmať, či odporca vedel o tom, že dlh je v čase, keď uznanie dlhu podpísal, premlčaný. Dôvodné je posudzovanie vyššie uvedenej dohody v zmysle právnych noriem spotrebiteľského práva a jej súladu s dobrými mravmi, teda, či uvedená dohoda nie je nekalou obchodnou praktikou. Právny záver o nekalej obchodnej praktike navrhovateľa v prípade dohody o splátkovom kalendári a uznaní záväzku vyjadril odvolací súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach, napr. vo veci 16Co/532/2013, 16Co/509/2013, uvedený právny záver bol daný aj inými senátmi Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 27. 03. 2013, sp. zn. 6Mcdo/4/2012 sa na záväzkové vzťahy vyplývajúce z ručenia v prípade zabezpečenia plnenia z úverovej zmluvy, včítane právneho vzťahu medzi ručiteľom a dlžníkom použijú ustanovenia Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka. V takomto prípade použitie ustanovenia Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve. Uvedené je možné preto aplikovať i na iný spôsob zabezpečenia záväzku z obchodno-právneho vzťahu, ktorým je aj uznanie záväzku v zmysle § 323 Obchodného zákonníka.

Len v prípade, ak nárok navrhovateľa premlčaný nie je, bude úlohou okresného súdu po vrátení veci odvolacím súdom posúdiť zmluvu o úvere z hľadiska toho, či táto obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (§ 53 Občianskeho zákonníka), či má náležitosti vyplývajúce zo zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. podmienky dané zákonom č. 234/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzavretia zmluvy. Súd v záujme vyššej kvality života nemôže rezignovať z pozície strážcu vyváženej ustanovení spotrebiteľských zmlúv. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený Smernicou rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach, vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Práve Smernica rady 93/13/EHS si stanovila za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Bude preto úlohou prvostupňového súdu pristúpiť k bližšie uvedenej súdnej kontrole zmluvných podmienok v zmysle námietok, na ktoré vedľajší účastník na strane odporcu poukazoval už v konaní, ak jeho nárok premlčaný nie je.

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvého stupňa v novom rozhodnutí rozhodne i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.